

Spm. nr. S 1870

Til finansministeren (29/1 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvad nettoudgiften for det offentlige er, set under ét for en nyansat hjemmehjælper, hvis det forudsættes, at lønudgiften er på 220.000 kr., der modregnes for sparede dagpenge, ekstra skatteindtægter og arbejdsmarkedsbidrag, samt modregnes hvad denne indkomststigning udløser af ekstra betaling for et barn i en vuggestue og et barn i en børnehave i en gennemsnitskommune (det forudsættes, at der fortsat kan opnås reduktion i forældrebetalingen), og hvor meget boligsikringen falder ved denne indkomststigning (forudsat en husleje på 7.000 kr. og forudsat, at der fortsat kan opnås boligsikring), og endeligt modregnet den ekstra moms og afgiftsbetaling, der udløses, når nettoindkomststigningen forudsættes anvendt til dagligt forbrug, og det indregnes, at der spares på udgiften til aktivering, formidling o.s.v. (beregnet som den gennemsnitlige offentlige udgift per arbejdsløs ud over dagpengene)?«

Svar (27/2 04)

Finansministeren (Thor Pedersen):

I tabel 1 nedenfor er vist de ønskede oplysninger. Ifølge tabellen vil den varige årlige nettoudgift for det offentlige ved at ansætte en hjemmehjælper under de anvendte forudsætninger være 237.316 kr. Det svarer til lønudgiften plus et skønnet beløb til øvrige driftsudgifter.

Resultatet indregner, at højere offentlig beskæftigelse må påregnes at medføre en stort set tilsvarende reduktion i den private beskæftigel-

se på længere sigt – dvs., at højere offentlig beskæftigelse ikke som udgangspunkt kan forventes at øge arbejdsstyrken eller sænke ledigheden varigt, heller ikke hvis de offentligt ansatte rekrutteres blandt de ca. 550.000 personer, som årligt berøres af ledighed.

Det er på den baggrund specifikt antaget, at den private beskæftigelse falder med en person, som antages at have et lønniveau mv. svarende til hjemmehjælperens. Dermed er ledigheden samlet set uændret. Lønudgiften til hjemmehjælperen korrigeret for skat og sparede dagpenge mv., et beløb der under de opstillede forudsætninger udgør ca. 40.000 kr. årligt, er dermed kun en del af de udgifter, som må påregnes som følge af ansættelse af en ekstra offentlig hjemmehjælper.

Navnlig i en situation med begrænset kapacitetsudnyttelse kan højere offentlig beskæftigelse medføre større samlet beskæftigelse på kort sigt. Men hvis der ikke samtidig sker et varigt løft i den strukturelle arbejdsstyrke eller en reduktion af den strukturelle ledighed, vil virkningen forsvinde på lidt længere sigt som følge af bl.a. svækket konkurrenceevne. Tilsvarende gælder at offentligt finansieret privat hjemmehjælp ikke kan påregnes at gavne beskæftigelsen på sigt.

Derimod vil højere offentlig beskæftigelse – ud over virkningen på den offentlige service og den private beskæftigelse – medføre en svækkelse af de offentlige finanser, jf. tabel 1. Det kræver senere stramninger i den forstand, at offentlige udgifter (f.eks. til offentlig beskæftigelse) senere må blive mindre end, hvad der ellers ville have været muligt – eller at beskatningen må blive større med mulige afledte negative virkninger på arbejdsudbuddet.